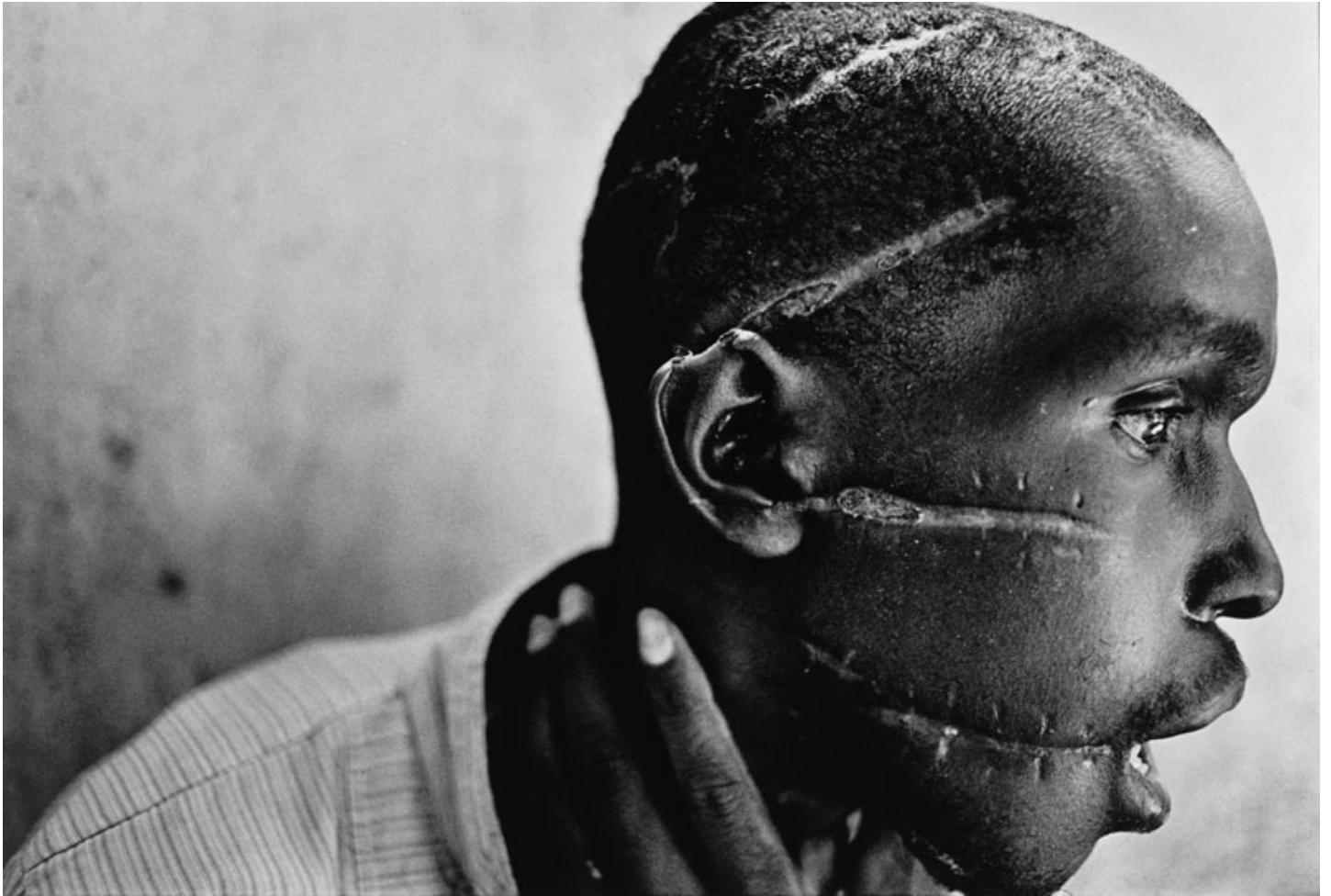

Csongor Andrea ARCVONAL

Simítottál már ki tincseket
két kézzel egy kislány még jeltelen arcából?
Figyelted már félprofilból
a fodrász tükrében
egyenesre vágott hajvégeidet?
Visszatartott valami,
hogyan tetoválást tégy az arcodra?
Voltál arcátlan?
Véded, krémezed, óvod a naptól,
ki mered tenni az arcvonalba?
Sminkedet maszknak használod?
Ékszer hordasz füledben és a nyakadon,
homlokzatodat feldíszíted?
Az arcod rólad szól,
vagy mögötte vagy? A tiéd?
Volt már sebezhető?
Kiről árulkodik? Kit mutat?
Tükröd előtt újrarajzolod néha önmagad?
Van bőr a képeden?
Fedetlen arcodból készítesz
inkább ábrázatot?
Megvan?

Az arcod saját istened képére formáltad?
Ki fölötte az Úr?
Egy tiszta, jelöletlen arcú,
vagy egy heges, bélyeges, szomorú?

kép | James Nachtwey, 1994, Magnum Photos for Time

Ruanda. Egy hutu férfi a Vöröskereszt nyanzai kórházában. A hutu milícia torzította el az arcát, mert azzal gyanúsították, hogy a tuszi lázadókkal szimpatizál. Egy hutu táborból mentették ki, ahol főleg tuszikat tartottak rabságban, éheztek, vertek és öltek meg. Ez a férfi ellenezte a népirtást, ezért ugyanolyan elbánásban részesült, mint a tuszik. Éheztek és bozótvágó késekkel támadtak rá. Sikerült életben maradnia, de amikor a fotó készült, képtelen volt beszélni és alig tudott járni vagy nyelni. A hutuk és tuszik közti ellenségeskedés évezetek óta folyt Ruandában. 1994 áprilisában Juvénal Habyarimana hutu elnök meghalt, amikor lezuhant a repülője Kigali főváros közelében. Halála következtében fellobbantak a gyilkos támadások a tuszi kisebbség és a mérsékelt hutuk ellen. A helyzet tovább súlyosbodott, amikor a Ruandai Hazafias Front tuszi lázadói délre nyomultak északi fészükéből. Júliusban emberek tömegei indultak útnak, hogy elmeneküljenek a szélsőséges erőszak elől.